

155

1. Je - ste - śmy skła - dać w sta - nie przez
Cie - bie Bo - gu wciąż o - fia - rę
chwa - ły, Pa - nie, o - wo - ce serc i
warg tych warg co i - mię Bo - że wy -
zna - ją z ła - ski Twojej, i z To - bą już nie

2. Składamy przez Cię z wiarą,
 boś jest ołtarzem nam,
 a razem i ofiarą,
 którą złożyłeś sam.
 Za bramą ucierpiełeś
 gdyś składał Jezu ją,
 bo lud poświęcić chciałeś
 swą własną świętą krwią.

3. I my za obóz, Panie,
 wyszliśmy do Cię wraz,
 by Twoje urąganie,
 na każdy nosić czas.
 Albowiem tu nie mamy,
 trwałego miejsca, nie!
 Lecz przyszłe posiadamy,
 coś Ty zgotował je.

4. Tyś wczoraj, dziś, niezmiennie,
 na wieki jest ten sam.
 I tak też nieodmiennie,
 swój przykład dajesz nam.
 I my się nie zmieniamy,
 gdy z nami łaska Twa
 i z Tobą przy tym trwamy,
 co od początku trwa.